

שבת בשבתו

גליון הקהלה החרדית "מחזיקי הדת" אנטווערפן

ז"ה, שנה י', גליון תקנ"ו

ג' ניסן תשס"ו

ויקרא

הדלקת הנרות: 19.55 פלג המנחה: 18.53

מוצאי שבת: 21.06 ר"ת: 21.28

1 APRIL 2006

Nr 556

דף היומי פסחים ע"ד

נח לשמור על קדושת הגליון

אפניוין יקריב

ספר ויקרא

למה מתחילים ללמד תינוקות של בית רבן פרשת ויקרא? כי הפרשה מדברת בקרבנות שהם טהורים ותינוקות טהורים, יבואו טהורים ויעסקו בטהרה (ילקוט).

כדי לגדל ילדים שיהיו בני תורה צריך אדם להיות מוכן להביא "קרבנות", להצטיין במסירות נפש. יש לשלם שכר לימוד אפילו כשיש צורך לחסור מפת הלחם, אסור לדאוג יותר מדי לתכלית, אלא יש להקדיש את שנותיו הצעירות של הילד ללימוד תורה בלבד. לפיכך מתחילין ללמד את התינוקות הצעירים פרשת ויקרא, רמז להורים שיהיו מוכנים גם להקריב, אם רוצים שבניהם יתחנכו לתורה.

ויקרא אל משה (א,א)

לכל דברות ולכל אמירות קדמה קריאה וכו', יכול אף להפסקות היתה קריאה ת"ל וידבר וכו', ומה היו הפסקות משמשות ליתן ריוח להתבונן בין פרשה לפרשה ובין ענין לענין ק"ו להדיוט

ביצים עם חותמת מיוחדת לחג הפסח

כמדי שנה מוחתמות הביצים המשווקות ע"י הסוחרים היהודים לקראת חג הפסח, בדיו מיוחד שאין עליו שום חשש חמץ.

את הביצים הנ"ל ניתן להכיר ע"י 4 כוכביות ****, או ע"י הקוד המיוחד: MHKP66.

*

געזיגעלטע אייער שפעציעל פאר פסח

אזוי ווי יעדעס יאהר, ווערן די אייער, וועלכע ווערען געליפערט אויף פסח דורך די יידישע סוחרים, געזיגעלט מיט א שפעציעלער טינט וואס האט נישט קיין חשש חמץ.

די אייער קען מען דערקענען דורך 4 שטערנס ****, אדער דורך די שפעציעלע קאדע: MHKP66

ווער עס האט נאך א שאלה וועגען מעדיקאמענטען אויף פסח זאל זיך גלייך ווענדען צום סעקרעטאריאט פון דער קהילה

בשר מהשחיטה המיוחדת כשר לפסח

במחירים מוזלים

ניתן להשיג אצל:

מעהלער: Mercatorstraat 42

בערקאוויטש: Isabellalei 9

כמו כן אפשר להשיג

עופות טריים וקפואים

בכל החנויות בעיר

הכמויות מוגבלות וכדאי להזדרז

הלמד מן ההדיוט (רש"י).

בודאי יש כח להקב"ה ליתן חכמה למשה שיתבונן אפילו בלא הפסקה, אלא שעשה כן ללמדנו דרך ארץ, כדי שלא יסמוך האדם על חריפותו שיאמר ממהר לקבל אני, אלא אדרבה לפום חורפא שבשתא, לכן יעשה הפסקה.

(דברי דוד להט"ז)

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה' וגו' (א,ב)

פירש רש"י ז"ל, אדם כי יקריב מכם, כשיקריב, בקרבנות נדבה דיבר הענין. אדם למה נאמר, מה אדם הראשון לא הקריב מן הגזל וכו' ע"כ. וצריכין להבין, למה מהפך רש"י ופירש בתחילה "כי יקריב" - כשיקריב, ואח"כ פירש דרש דאדם, הלא "אדם" כתיב בקרא בראשונה? עוד קשה למה צריכין כלל לדרשה דאדם, הלא דרשינן "קרבנו" - ולא הגזול, כדאיתא במסכת ב"ק (סו,ב)?

ויש לבאר, דהנה יש הרבה דברים שעל פי דין הם מותרים, אמנם בכל זאת חסידים וגדולי המעלה נמנעים מהם, כמו שמצינו גבי יחזקאל שאמר (יחזקאל ד,י) "אהה ה' אלקים הנה נפשי לא מטומאה ונבלה וטרפה לא אכלתי", וביארו חז"ל במסכת חולין (לו,ב) כוונתו, שלא אכל מעולם בשר כוס כוס (היינו מסוכנת) ולא מבהמה שהורה בה חכם, אף שעל פי דין מותר לאכול משאלת חכם או מסוכנת, אך יחזקאל הנביא לגודל מעלתו לא היה אוכל מהם, שחשש פן ואולי שגה החכם בהוראתו.

ועתה לפי זה נחקור אם היה לו לאדם מעות שזכה בדין, היינו שהיה לו דין עם חברו עליהם והוא זכה בדין, או היה לו מעות אשר ע"פ דין לא נוכל להוציא מיד חברו, רק אם תפס לא מפקינן מיניה והוא תפסן, אם מותר להביא קרבן מאותן המעות או לא? ולכאורה הלא השכל הישר יודה בה שלא יביא קרבן ממעות כאלו, אחרי דאדם גדול לא יאכל מדבר שהיה בה שאלת חכם, ואיך

ליל שבת קודש ויקרא קריאת שמע משעה 20.55

מצות שמורה - קוממיות

קבלת המצות

באולם "בית יעקב"

Jacob Jacobsstraat 28

16.00-17.30 - 10.00-12.00

ביום א' וביום ו': 9.30-12.00

תאריך אחרון: יום ד' ז' ניסן (5 אפריל)

א"כ יביא קרבן ממעות שהיה בה שאלת חכם ודין תורה לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, ו"הקריבהו נא לפחתך - הירצך"?

ובזה יתרוץ מה שצריכין לדרשה ד"אדם". ד"מקרבנו" לא ידעינן לאסור רק גזל גמור, כדאמרו חז"ל "קרבנו" ולא הגזול, ומ"אדם" נלמד לאסור אף ממעות שזכה בדין וכדומה, דאדם לא הקריב מאלה שהכל היה שלו, אף אתם לא תקריבו מאלה.

(המשך בעמוד ג')

לחג או הקהלה

שבת פ' ויקרא, ג' ניסן.

הדלקת הנרות: 19.55 (פלג המנחה 18.53)

ברוב בתי תפלה באנטווערפן בשבתות הקיץ מתחילין להתפלל מוקדם, דהיינו תפלת מנחה 15 מינוט לפני פלג המנחה, וקבלת שבת ומעריב לאחר פלג המנחה, וכן ממשיכין כל ימות הקיץ, ויש נוהגין כן גם ביום אחרון דחול המועד, דהיינו לפני שביעי של פסח. במקומות אלו יזהרו לא להדליק את הנרות לפני פלג המנחה, ולא לאחר יותר מהרגע שאומרים "בואי בשלום" באותו בית המדרש שהבעל מתפלל שם, דהיינו, בדרך כלל 15 מינוט לאחר פלג המנחה, (וביו"ט שחל בשבת ובשבת חול המועד 5 מינוט לאחר פלג המנחה), ולאחר צאת הכוכבים קורין עוד פעם קריאת-שמע.

מפטירין "עם זו יצרת" (ישעיה מג) עד "ובישראל יתפאר". אין אומרים אב הרחמים.

מנחה, כנהוג, אין אומרים צדקתך.

מוצאי שבת: 21.06 (לשיטת ר"ת: 21.28)

ז' שלימים לקידוש הלבנה: ליל ה' פ' צו, ח' ניסן, מתחלת הלילה.

שבת פ' צו, י' ניסן, שבת הגדול.

הדלקת הנרות: 20.06 (פלג המנחה 19.02)

הר"ר אלימלך מגראדזיסק זצ"ל

ר"ח ניסן תרנ"ב

חודש ניסן

החודש אשר ישועות בו מקיפות, כ"ק אא"מ מרן הה"ק (מגראדזיסק) זצוקללה אמר, מלשון החנוני המקיף על פנקסו, שמקיפין ישועות גם למי שאינו ראוי. וכיון שע' פנים לתורה אפשר גם לומר, מלשון תורם שלא מן המוקף, היינו מלשון סמוך, ישועות בו מקיפות, שהישועות בו סמוכות וקרובות מאד. (אש קודש - פיאסעצנא)

הרה"ק רבי אלימלך מגראדזיסק זי"ע בא אחר פטירת אביו (הרה"ק רבי חיים מאיר יחיאל ממאגלניצא זי"ע) אל הרה"ק מרוזין זי"ע (שהיה אז בסאדיגורא) וסיפר לו שהחסידיים רוצים להושיבו על כסא אביו אך הוא מסרב, והרה"ק מרוזין שאל: ומדוע לא? (והשיב מטעמי עניויות). אמר לו הרה"ק מרוזין: הלא אין זה דבר קשה כל כך, בא יהודי אברהם בן שרה הצריך לישועה ומתפללים בעדו לפני השי"ת והוא שולח לו ישועות, וראה זה פלא היהודי הראשון שבא לפני הרה"ק רבי אלימלך מגראדזיסק זי"ע בפתקא אחרי עזבו את סדיגורא, היה שמו אברהם בן שרה. (אהלי יעקב - הוסיאטינ)

אחר פטירת אביו הרה"ק ממאגלניצא זי"ע, לא הנהיג בנו הרה"ק מגראדזיסק עדה, אלא היה נוסע להרה"ק מרוזין זי"ע, עד שצוה עליו הרה"ק מרוזין להנהיג עדה, ואז כשנהיה חתן אצל הרה"ק רבי ירחמיאל (בנו של היהודי הק' זי"ע), וכידוע היה הרה"ק רבי ירחמיאל מפרשיסחא עני (ופרנסתו היה מזה שהיה זייגער מאכער, שהיה אז מייחד יהודים כידוע), וכשהגיע לתת נדן, נתן לו בתור נדן "דאס

ברינען נעבן גראדזיסק" (הבאר ליד גראדזיסק), וממילא רצה לקבל הרבנות בגראדזיסק (שבתקופה ההוא היו כמעט כל האדמורי"ם ג"כ רבנים). וכששמעו אנשי גראדזיסק מזה, שלחו משלחת ל"החידושי הרי"ם" (שהיה רב בעיר גראדזיסק לפני רבנותו בגור) אם לקבל את בן הרה"ק ממאגלניצא (שכידוע היה חבר נעורים של החידושי הרי"ם) לרב בעירם גראדזיסק, והסכים החידושי הרי"ם זי"ע. (הר"ר אלעזר ביין)

בהתאסף אלי סוד ישרים ועדה, מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו, ואליהם תטף מלתי, בדרכי תורה ועבודה ויראת שמים, ומאד הטו אזנם לשמוע לאמרי, וברגשם נתפעלו ונתלהב נפשם, לקבל עול מלכות שמים עליהם, כתבו ורשמו לעצמם את אשר שמעו, כדי להגות בהם ולא ימושו מזכרם, וכתבו כפי אשר שמעו מפי, פעמים בדברי מוסר ויראת ה' טהורה, פעמים ליישב הבנות המקראות ואמרי חכ"ל, וגם לתרץ ולהבנה, להשכיל ולהתבונן מדברי קדמונינו קדושי ישראל, ליישב בדרך פשוט, ובדרך עיון והשכלה עמוקה, להבין בהם המקראות והענינים, אשר בהם נתלבשה קדושת תוה"ק, כמבואר בדברי קדשו של הגאון הקדוש הרמ"ז זלה"ה, עיקר הכוונה הוא אל הסוד, כי דוקא בו מיישבים כל הענינים, ועל היסוד הזה אשר ת"ל יתברך, זכיתי להתבונן בספר אור ישראל על התקונים, שחיבר אבי זקני הגאון סבא קדישא המגיד מקאזניץ זי"ע, ובו למדתי ועיינתי כפי אשר למדתי מרבתי הקדושים, ומאשר הבינותי מתורת אדוני אבי

איסוף "שמות" לגניזה

בשנה זו יתקיים

- א. השמות שטעונים גניזה: להביא לבתי המדרש בקרטונים מיוחדים, שאפשר לקבלם במשרד הקהלה.
- ב. עקב ההוצאות העצומות, הנובעות מהחוקים החדשים, מחיר כל קרטון הוא 10 ₪.

הוראות

- * האיסוף מבתי המדרש יתקיים ביום שני פ' צו, ה' ניסן, משעה 18.00
- * ה"שמות" חייבים להיות ארוזים בצורה מסודרת בקרטונים המיוחדים.
- * אין להביא ה"שמות" לבנין הקהלה, אלא כל אחד לבית מדרשו.
- * אין להביא "שמות" לביה"ח בפיטע, כי הקהלה לא תטפל בהם.

מורי הרב הגאון הקדוש נבג"מ זי"ע, אשר שמעתי מפי קדשו וזכיתי ת"ל יתברך להבין ולהשכיל בהם,

ונתפרש לי ליישב הרבה קושיות בהבנת אמרותיהם הקדושים, אשר היה בכוחם להמשיך עלינו נועם זיו חסדו יתברך, ולהטעים לנו מנועם צוף אמריהם הקדושים והטהורים, ולהראות לנו הדרך, שכל השמות והכנויים ופרצופים והיחודים והזיווגים, בהמדות העליונות, הנאמרים בכתבי האר"ז ז"ל, המה נכללים ונרמזים בעבודת האדם, ביראתו ואהבתו ובקבלת מלכותו יתברך, כפי אשר קבלו מרבים, הרב הגאון האלקי מו"ה דוב בער נבג"מ, התלמיד הקדוש המיוחד בתלמידי עיר וקדיש מן שמיא הבעש"ט זי"ע, והוא גלה סתריו וביאר תעלומותיו, ויהב בהו אורחא לבני עלמא, ע"ד מבשרי אחזה אלקי, לאתנהגא בהו, ולעבוד השם יתעלה בתורה ועבודה בדחילו ורחימו. (בהקדמתו לספרו הק' אמרי אלימלך)

(המשך בעמוד ד)

הר"ר יעקב אלימלך קאהן (נאכמאן) ע"ה

הגרש"ז וועבער והגרא"י גראס שליט"א דייני ביהמ"ד, והגרי"מ כהן שליט"א אב"ד בפאריז. כמו כן, נפרד ממנו הגבאי ורעהו הנאמן, הר"ר דוד גאליצקי, בדברי פרידה נוקבים. משם המשיך מסע ההלויה לעבר בנין הקהילה, שם נאספו מאות רבות מבני העיר שבאו לחלוק לו את כבודו האחרון. בשם הקהל נפרד ממנו הראב"ד הגר"א שטרנבוך שליט"א בדברי הספד, שכללו דברי שבח לדמותו של הנפטר, שהיה דוגמא ומופת לכל בני העיר. משם המשיכה השיירה, לעבר שדה התעופה בבריסל, בדרכה לארץ ישראל, בהם רבים מיוצאי אנטווערפן בארץ ישראל, בראשות כ"ק אדמו"ר מבעלזא שליט"א, להלויה ההמונית. שם הספיידו אחיו, הרב ר' זאב נאכמן מחיפה, ולאחריו המשיכו ההמונים ללוותו עד לחלקת הקבר בהר המנוחות, שם הצטרף אל המלוים הגרי"ט ווייס שליט"א גאב"ד העדה החרדית בירושלים. המנוח הדגול הותיר אחריו משפחה ברוכה ועניפה. בנים ובנות צועדים בדרכו ולאורו, בדרך התורה והחסידות. יהי זכרו ברוך.

בין שניו צוק וצוק

ד' ניסן	רבי יעקב צבי מעקלענבורג - הכתב והקבלה תרכ"ה:
תרנ"ה:	רבי יוחנן טווערסקי - האדמו"ר מראחמיסטריווקא
ה' ניסן	רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא - אוהב ישראל
ו' ניסן	רבי מאיר דן פלאצקי - רב ד"ק דוואהרט - כלי תרפ"ח:
תש"ז:	רבי אהרן ראטה מבערעגסאז - שומר אמונים
ז' ניסן	רבי יצחק מדראהאביטש
ח' ניסן	ד' תתק"ן: נהרגו על קידוש השם כמה מבעלי התוספות (בעיר יארק בענגלאנד)
תק"ס:	רבי מרדכי מנעשכיז
תשט"ו:	רבי יחיאל מיכל טיקוצ'נסקי - ראש ישיבת עץ חיים ירושלים - גשר החיים, בין השמשות
תע"ב:	רבי אליהו שפירא - אליה רבה
ט' ניסן	רבי יוסף יוזפא האן נויירלינגען - פראנקפורט שצ"ז:
	- יוסף אומץ
תקפ"ה:	רבי יעקב צבי יאליש - מלא הרועים
תשל"ב:	רבי חיים מאיר האגער - האדמו"ר מויזניץ - אמרי חיים

הופיע קונטרס הקהילה

לחג הפסח תשס"ו
חברי הקהילה קבלוהו בדואר
ניתן להשיגו במשרד הקהילה

זמני מכירת חמץ

לשבוע פרשת צו
בימים: א-ג-ה, ד-ו-ח ניסן
משעה 11.00 עד שעה 12.00

זמני הגעלת כלים

לשבוע פרשת צו
בימים: א-ג-ה, ד-ו-ח ניסן
משעה 10.30 עד שעה 13.00

מפנינים יקרים (המשך)

אמנם כל זה הוא רק בקרבנות נדבה, אבל אם היה עליו קרבן חובה, ואין לו מעות אחרות רק אותן שזכה בדין או מה שתפס, הלא דעת לנבון נקל שצריך להביא הקרבן חובה שלו מאותן המעות, אחרי דהבאת הקרבן עליו הוא חיוב גמור, ומניעת הבאתו ממעות אלו הוא רק ממילתא דחסידות, בודאי לא נדחה דין גמור

הודעה חשובה

למרות שבועופות שנשחטו לחג הפסח אין חשש חמץ, בכל זאת יש לשטפם היטב ולוודא שאין בהם קליפות של קטניות.

הבד"ץ

טראצדעם וואס די עופות וועלכע זענען גע'שחט'ן געווארען אויף פסח, האבן נישט קיין חשש חמץ, איז ראטזאם זיי גוט אפצושווענקען, זיכער צו מאכען אז עס איז נישט געבליבען אין זיי קיין שאלעכטס פון קטניות.

דער בד"ץ

ציונה 2/28

והנחילנו ה' א-להינו באהבה וברצון שבת קדשך.
ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלנו.

(קידוש ליל ש"ק)
כפל הלשון "באהבה וברצון" צריך ביאור. ונראה דהנה לפעמים יקרה, דנותן מתנה לחבירו יתננה רק מכח אהבתו למקבל, בידעו שהמקבל מתחשק לו לקבל מתנה זו, אבל אינו מרצונו הטוב לתת לו מתנה זאת, רק באהבתו את המקבל מבטל הנותן את רצונו מפני המקבל.

ולפעמים יקרה בהיפך, שהנותן מתרצה ליתן את המתנה, אבל לא מסיבת אהבתו את הנותן, רק סיבות וחשבונות צדדיות, כידוע. ולכן אומרים "באהבה וברצון", מפני שהקב"ה הנחילנו את שבת קדשו בשתי בחינות אלו, הן באהבתו אותנו, והן ברצונו הטוב יתברך להטיב עמנו. (פארי לראשי)

אפשר לקבל בחינם את ה"שבת בשבתו"
דרך ה-E-mail בכל מקום בעולם.
נא לפנות:
shabato@antwerpen.be

משום מילתא דחסידות.

וזאת היא כוונת רש"י ז"ל במה שהיפך, שבתחלה פירש "כי יקריב" כשיקריב בקרבנות נדבה דבר הענין, ואח"כ פירש "אדם" למה נאמר מה אדם הראשון לא הקריב מן הגזל וכו', ר"ל דקרבנות נדבה נלמד מאדם הראשון שלא יביא ממעות שיש להם שום חשש, אבל קרבנות חובה אינו אסור רק גזל ממש. (קהלת יצחק)

אדם כי יקריב וגו' תקריבו את קרבנכם (א,ב)

פתח בלשון יחיד וסיים בלשון רבים?
ונראה שכאשר אדם חוטא - לא לעצמו בלבד מזיק, אלא גם לכל הציבור! יסוד זה מבואר במדרש בפרשתנו וזה לשונו: "שה פזורה ישראל - למה נמשלו ישראל לשה? מה השה הזה לוקה על ראשו או על אחד מאבריו כל אבריו מרגישים, כך ישראל - אחד מהם חוטא וכולם מרגישים. תני רבי שמעון בר יוחאי, משל לבני אדם שהיו יושבים בספינה, נטל אחד מהם מקדח והתחיל קודח תחתיו. אמרו לו חביריו: מה אתה יושב ועושה. אמר להם: מה איכפת לכם, לא תחתי אני קודח? אמרו לו: המים עומדים ומציפים

הפטרה

ולא אותי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל (ישעיה מג,כב)

עובד ה' אמיתי, העושה את כל מעשיו בחשק לשם שמים, לעשות נחת רוח לבורא ית', אינו מרגיש עייפות ויגיעה בקיום התורה והמצוות. דומים הם בעיניו ככתר של זהב משובץ בפנינים הנתון בראשו של מלך, אשר אעפ"י שהוא כבד ומעיק, הריהו בכל זאת חביב ויקר בעיני המלך והוא נושא אותו בגאון ויקר.

לא כן זה שאינו מקיים את התורה והמצוות לשם שמים, אלא מתוך פניות או מתוך רגילות, מעיק עליו עול התורה בכבדות רבה, והוא מתעייף ומתיגע ממנו מהר.

למי שני אנשים אלה דומים, לשני סוחרים שהביאו פעם את סחורתם בעגלה אחת. האחד, סוחר בתכשיטים, הביא אתו ארגז קטן מלא אבנים טובות ומרגליות. השני סוחר בברזל הביא אתו ארגז גדול מלא ברזל. בשעת פריקת הסחורות מעל העגלה החליף הסבל בטעות את שני הארגזים והביא לסוחר התכשיטים את הארגז הגדול ולסוחר הברזל את הארגז הקטן. אחר כך נכנס הסבל אל סוחר התכשיטים כשהוא רטוב מזיעה ונושם בכבדות, ותבע תשלום גדול בעד נשיאת ארגז כבד כל כך. תמה הסוחר "ארגז כבד אתה אומר? אם כן אין זו הסחורה שלי, סחורתי אינה כבדה ואינה מעייפת כלל".

זהו גם מה שאמר הנביא, "ולא אותי קראת יעקב" - לא קיימת את התורה והמצוות בחשק לשם שמים, והראיה, "כי יגעת בי ישראל", כי אילו היית מקיים אותם לשם שמים לא היית בא כלל לידי עייפות ויגיעה. (המגיד מדובנא)

אזהרה!

ישנם מוצרים שונים הכשרים לפסח (בהשגחת שונות)

אך הם מיוחדים

לאוכלי קטניות בלבד

דהיינו רק לאחינו הספרדים ויוצאי עדות המזרח

ולפעמים לא רשום על העטיפה שהוא לאוכלי קטניות וצריך לזהר בזה

עלינו את הספינה" (מדרש רבה ד,ו).

נמצא לפי זה, שכאשר החוטא זוכה להקריב קרבנו ולתקן את מה שפגם במעשיו הרעים, כל הציבור מתעלה עמו, והפגם שדבק בהם לפני כן על ידי חטאו סר מהם.

לכן אף שפתח הכתוב בלשון יחיד - בחוטא עצמו אשר בא לשוב מחטאו ולהתכפר בקרבן - מכל מקום כאשר הקרבן כבר הוקרב, נקט לשון רבים. לאחר שהוקרב הקרבן הושפע שפע רב בכל העולמות וכל הקהל נטהר. (טעם ודעת)

אם עלה קרבנו וגו' לרצונו לפני ה' (א,ג)

הרמב"ן דקדק בהא דאמר "לפני ה'", דלכאורה הא פשיטא שהוא לפני ה'?

ונראה לי, דהנה אמרו חז"ל "יקריב אותו אם אינו רוצה כופין אותו עד שיאמר רוצה אני", ומסביר הרמב"ם (סוף פ"ג מגרושין) דכל איש מישראל לבבו לה' רק היצר הרע מסיתו, ומכיון שכופין אותו עד שעושה, ממילא לבבו עמו, כי ע"י יסורי הכפיה יכנע לבבו עי"ש. והנה לעיני בני אדם נראה כי בעל כרחו עושה כיון שצריך לכופו, אבל ה' היודע מחשבות יודע כי אם יכפוהו שוב יהא לבו עמו ויעשה לרצונו.

וזה שנאמר "לרצונו לפני ה'", הגם שלעיני בני

(המשך בעמוד ד)

3 אלוה le האכה

אין לסמוך על שורות אלו כשנוגע למעשה, שכידוע אין הנידון דומה תמיד לראיה, וגם לפעמים יש עוד דעות בפוסקים, וע"כ תמיד יש להתייעץ עם מורה מוסמך. המערכת

שאלה:

מי שיש לו בן סומך על שלחן אביו, ויש לו דירות מיוחדים ומשרתים מיוחדים, ואינו אוכל על שלחן אביו רק לפרקים, אולם בית האפיה והבישול הוא ביחד, ומשם יובא המאכל לכל אחד ואחד, איך יתנהג בבדיקת חמץ, אם מחוייב לעמוד אצל אביו בשעת ברכה ולצאת ידי חובת הברכה, או יכול לברך בעצמו ולבדוק חדרים שהוא דר בהם.

תשובה:

נראה לי שיתן האב במתנה להבן איזו ימים קודם בדיקת חמץ, כל החמץ הנשאר בכל הבתים, ובנותן לו מתנה ודאי דויכה לכולי עלמא ... ואין צריך שום קנין, כי החצר יקנה לו ... ולכן הדבר ברור שאם יאמר האב שמקנה לבנו כל חמץ הנשאר, והבן יכוין לזכות בו, יחוייב בבדיקת חמץ לכולי עלמא ויוכל לברך בעצמו בלא שום ספק, ומהיות טוב לעשות כן ולא להכניס את עצמו בספק ברכה שאינה צריכה.

(שו"ת מהרש"ם ח"ג סי' רצ"א, להגאון מבערז'אן זצ"ל)

הנהלת הקהילה מאחלת ברכת מזל טוב חמה ולבבית לכל בעלי השמחה

זאב מאיר קרויס
ב"ר מתתיהו נ"י
קרויס (קאלוש)
לאנדאן

פערל חנה בס
בת ר' ישראל יעקב נ"י
בס (שיעראדזקי)
אנטווערפן

מאור שים
אנטווערפן, כ"ז אדר תשס"ו

נחמן פעלזען
ב"ר חיים זעליג נ"י
פעלזען (נוימאן)
אנטווערפן

רוזה נויהויזער
בת ר' אלכסנדר נ"י
נויהויזער (שיק)
אנטווערפן

מאור שים
אנטווערפן, י"ט אדר תשס"ו

ישראל ווידערקעהר
ב"ר משה יהושע מ. נ"י
ווידערקעהר (אדלר)
אנטווערפן

הדסה לעוין
בת ר' אריה נ"י
לעוין (כהן)
לאנדאן

מאור שים
לאנדאן, כ"ח אדר תשס"ו

למשפ' ר' יצחק דניאל ווערנער-אגד נ"י

למשפ' ר' אהרן פרענקל-רעעה נ"י

למשפ' ר' מרדכי מאיר פאמערנאן-לערנער נ"י

הרה"ק מגראדזיסק (המשך)

ידוע לכל המסתופפים אצלי שמעולם לא היה דרכי לעיין בספרים חדשים גם ישנים, אשר חברו ע"ד דרוש ורמזים, אפילו בהספרים מגדולי ישראל, שחברו אחר הבעש"ט והיו תלמידיו, כי מעולם לא היה לי עת ופנאי לזה, כ"א באלו היו שעשועי ועיוני, בהספר אור ישראל על התקונים, ובספר נועם אלימלך מאבי זקני הגאון סבא קדישא מוה' אלימלך מליזענסק זי"ע, ובספר קדושת לוי מהגאון הקדוש האב"ד דק"ק בארדיטשוב זי"ע, ובהם הבנתי כאשר חנני החונן לאדם דעת, ונתפרשו לי הרבה ענינים, לבאר ולפרש, ולחזק לבבות המסתופפים אצלי, לתורה ועבודה ויראת שמים. (שם)

סיפר ר' חיים ראדינער, שפעם אחת נסע ברכבת יחד עם רבי אלימלך מגראדזיסק זי"ע,

מפנינים יקרים (המשך)

אדם אינו לרצונו, אבל לפני ה' ברצונו הוא. (כתב סופר)

צפנה לפני ה' (א,יא)

צפנה מלשון צפון, טמון. היינו שהטמון והצפון בתוך תוכו של האדם צריך ג"כ שיהיה לפני ה', ולא רק הגלוי. וזה עיקר הקרבן שיהיה האדם בתוך תוכו מוכן להקריב עצמו ולמסור נפשו להקב"ה. (חידושי הרי"ם)

אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם (ד,ג)

מבואר על פי מה שאמרנו חז"ל (עבודה זרה ד,ב), "לא דוד ראוי לאותו מעשה, ולא ישראל ראוי לאותו מעשה (העגל) וכו', אלא למה עשו? לומר לך, שאם חטא יחיד - אומרים לו: כלך אצל יחיד, ואם חטאו צבור - אומרים להו לכו אצל צבור". וזהו שאמר: "אם הכהן יחטא" - רמז לאהרן, או "המשיח יחטא" - רמז לדוד, הרי זה "לאשמת העם" להורות להם שאפשר לשוב. (רבי אברהם בן אחי הגר"א)

מנוחה נכונה

ר' יעקב אלימלך קאהן ע"ה
כ"ה אדר תשס"ו

שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא

Weekenddienst (tot 22 uur)
van vrijdagavond 31 maart - 18.30u.
tot maandagavond 3 april - 18.30u.
Maus, Lange Leemstraat 74 232.33.39
Daniels, Gen. Lemanstr. 10-12 230.94.56
Bogaert, Heistraat 40-42 830.08.70

Na 22u. op 31 maart (ליל שב"ק)
Maus, Lange Leemstraat 74

Weekdienst (tot 22 uur)
van maandagavond 3 april - 18.30u.
tot vrijdagavond 7 april - 18.30u.
Breedenaedt, Van Eycklei 47 239.58.65
De Singel, J.v.Rijswijklaan 154 238.28.58
Bogaert, Heistraat 40-42 830.08.70

Na 22u.: 0900-10500 / 10512 (0.45€ per min.)
הצלה: HATZOLOH - 03.289.00.00
שמירה: SHMIRA - 03.218.91.00
Albertstr. 44 - Van Leriusstr. 24
גמ"ח תרופות

תשנ"ו-תש"ס

מרת חוה לאה ב"ר יוסף דוד
Eva Rosner-Rosner
ר' ניסן תשנ"ח

ר' זאב אריה ב"ר אברהם
Wolf Leib Kanner
ח' ניסן תשנ"ח

דברי הימים פון יידן אין אנטווערפן

צוריק צו די מאדאנען אין אנטווערפן
[אריס מאנטאנוס, האט זיך אנגעשלאסען אין דעם "בלוט-קאמיטעט".]

ער האט זיך גלייך אנגעשלאסען אין דעם בלוט-קאמיטעט און צוזאמען מיט עטליכע קאטוילישע בישאפען האט ער געזאמעלט די קאמענטארען און די אנווייזונגען פון די גלחים וועלכע האבען אין די לעצטע יאהרען צענזורירט דעם "תלמוד". זיי האבען אין יאהר 1571 צוזאמענגעשטעלט א'ן אפיציעלען דאקומענט אונטערן נאמען "Index Expurgatorius" א'ן אינדעקס (א סארט ליסטע מיט אנווייזונגען) פון די ביכער וואס מען דארף גרינדלעך זויבערען. צעהן יאהר פריער, אין יאהר 1561, האט דער פויסט איינגערופען א'ן אייראפעאישע פארזאמלונג פון אלע קארדינאלען אין דעם איטאליענישען טרענטע (Concilie van Trente). מען האט דארט ארויסגעגעבען א שארפער אינדעקס געגען די "אפיקורס'ישע" ביכער.

די קארדינאלען האבען נישט גענצליך געוואלט פארביטען דאס דרוקען דעם ש"ס אין די קאטוילישע לענדער. מיט'ן אויסרייד אז זיי ווילען נאר פארמיידען דאס פארשפרייטען פון "אפיקורס'ישע" ביכער, האבען זיי געשטעלט געוויסע באדינגונגען פאר די יידען וועלכע ווילען דרוקען א ש"ס אדער אנדערע ספרים. אזוי האבען זיי פארגעשריבען אז אין די ספרים טאהר:

(א) נישט ערשיינען קיין שום קריטיק אויף דעם קאטוילישען גלויבען.
(ב) מען נישט נוצען דאס ווארט "תלמוד".
דאס זענען געווען די באשלוסען פון די קארדינאלען.

דער "אנטווערפענער אינדעקס" פון הערצאג אלוא, וועלכער איז ערשינען מיט א'ן הקדמה פונ'ם אויבען דערמאנטען אריס מאנטאנוס, איז געגאנגען ווייטער ווי דער באשלוס פון די קארדינאלען.

אלס ערשטער פונקט האט מען ווידערהאלט די פארשריפטען פון די קארדינאלען. דערצו האט מען אויך מוסיף געווען א'ן אויסדריקליכע ליסטע פון די מאמרי חז"ל וועלכע טאהרען נישט ווערען איבערגעדרוקט, און אלס דריטער פונקט א שארפער פארבאט צו דרוקען אויף העברעאיש אדער אין א'ן אנדערע שפראכע אזעלכע ספרים וועלכע באשרייבען יידישע צערעמאניען אדער רעדען בכלל וועגען יידישע מנהגים. דאס הייסט מען האט כמעט אינגאנצען פארבאטען דאס דרוקען פון יידישע ספרים.

אפילו אזעלכע ביכער וועלכע זענען ביז יעצט געווען ערלויבט אין די קאטוילישע וועלט, ווי צום ביישפיל די שפאנישע פארטייטשונג פון יוסיפון (Josephus Flavius), האט דער אנטווערפענער "בלוט-ראט" ארויפגעשטעלט אויפ'ן אינדעקס. (המשך יבוא אי"ה)